

KURJER LITEWSKI

W WILNIE W SOBOTĘ DNIA 25 WRZESNIA W. S. 1815 ROKU.

WIADOMOŚCI KRAJOWE

Wilno, dnia 25 września

W przeszłym numerze gazety naszey, donieśliśmy o uroczystosci, z jaką Imperatorski Uniwersytet tutejszy obchodził rocznicę koronacji iaskawie nam panującego Monarchy; teraz umieszczamy skrócone *Ogłoszenie lekcyj, w tymże Uniwersytecie, od 1 września roku 1815 do 30go czerwca 1816go, dawać się mających, z poruczenia Zastępcy Rektora i Senatu Akademickiego; które to ogłoszenie, jakżeśmy donieśli, w drukowanych exemplarzach na publiczném posiedzeniu rozdawane było:*

I. Lekcje w Oddziale Nauk Fizycznych i Matematycznych.

B. Stanisław Gundził, Fil. i Teol. D., Król. Tow. Warsz. Przyjac. nauk, Gospodar. Roln. oraz Cesar. Tow. Mosk. Badaczów natury Członek, Botaniki i Zoologii Prof. P. Z., podług dzieł przez siebie wydanych, dawać będzie kurs Zoologii i Botaniki, 6 godzin na tydzień.

Grzegorz Sniadecki, Fil. i Medyc. D., Kons. Kol., Król. Tow. Warsz. Przyj. nauk Członek, Chemii Prof. P. Z., kurs Chemii, podług wydanych od siebie Początków, dawać będzie 6 godzin na tydzień.

Tomasz Zycki, Fil. D. Matematyki Prof. P. Z., po 6 godzin na tydzień, wykladać będzie w całej obszerności Algiebrę.

Zacharyasz Niemcewicz, Fil. D., Tow. Włosk. Czł., Matematyki wyższej stosowauy Prof. P. Z., dawać będzie kurs Matematyki wyższej i Mechanikę, po 6 godz. na tydz.

Kajetan Krassowski, Fil. D. Adjunkt Uniw., wykladać będzie kurs Fizyki, po 6 godz. w tygodniu.

Felix Drzewiński, Fil. D. będzie dawał kurs Mineralogii, po 6 godzin na tydzień.

Wincenty Karczewski, Fil. Mag., po 4 godz. w tygodniu, dawać będzie kurs Astronomii.

W każdym tygodniu przez pół piąty godziny wyznaczony Nauczyciel dawać będzie Rysunki Topograficzne.

II. Lekcje w Oddziale nauk Medycznych.

Jan Andrzej Lobenwein, Med. i Chir. D., Kons. Kol., Akad. Nauk, Imper. Petersb. Koll. Medyczn., Imp. Akad. Med. Chir. i Tow. Med. Filantrop. Petersb. Członek, oddziału medycznego w tym Uniwersytecie Dziekan, Anatomii ludzkiej i Medycyny Sądowej Prof. P. Z., po 6 godzin na tydzień będzie dawał Anatomiją Ludzką; a lekcyje Medycyny Sądowej po 2 godz. na tydzień.

August Becu Fil. i Med. D., Kons. Nadw., Kaw. ord. s. Włodzimierza 4 kl., Król. Tow. Warsz. Przyj. nauk i Jennera Loudyn., Członek, Patologii i Hygieny Prof. P. Z., po 6 godzin na tydzień dawać będzie kurs Patologii ogólnej i szczególnej, a w miesiącach letnich, w oddzielnych godzinach, Anatomiją i Fizyologiją popularną, kurs Hygieny i niektóre części Policji lekarskiej, szczególnie dla kleryków Seminaryum Wileńskiego przystosowanę.

Kerdyand Spitznagel, Med. i Chir. D., Kons. Koll., Cesar. Tow. Moskiew. Badacz nat. czł., Terapii ogólnej i Materji medycznej Prof. P. Z., 6 godzin na tydzień, dawać będzie Terapiją ogólną, Materją medyczną ogólną i szczególną, Farmakokatagrafologiją czyli sposob pisanis recept, i Toxykologiją.

Józef Frank, Fil. i Med. D., Kons. Kol., Rady Medycz. Czł., Ord. s. Włodzimierza 4 kl. kaw., Terapii szczególnej i Kliniki Prof. P. Z. przez godzin 12 na tydzień, z rana, podług zasad praktyki medycznej, drukiem przez siebie ogłoszonych, wykladać Terapiją szczególną i naukę medyczną do leczenia chorób w szpitalu klinicznym stosować będzie: nadto, codzien jeszcze wieczorem przez godzinę znajdować się będzie w szpitalu klinicznym, dla obejrzenia zatrudnień klinicznych.

Jan Fryderyk Nizkowski, Med. i Chir. D., Szkół. med. w Paryżu i Montpellier, oraz Tow. Włosk. Czł., Chirurgii Prof. P. Z., przez 6 godzin na tydzień, dawać będzie naukę o chorobach zewnętrzných, tych manowicie, do których leczenia potrzebna jest pomoc ręki usposobioney Chirurgu, potem o chorobach kości, opaskach i machinach, do nastawiania, połączenia i sprostowania kości służących; nadto to tydzień, przez 6 godz. z rana i 6 godz. wieczorem, przewodniczyć będzie ucznióm w ćwiczeniach praktycznych w Klinice chirurgicznej, a doskonalszym w Chirurgii dozwoli robić pod swoim okiem operacye chirurgiczne.

Andrzej Matuszewicz, Fil. i Med. D., Nauki Położniczej Prof. P. Z., dawać będzie kurs teoretyczno-praktyczny tej nauki, 3 godz. na tydz. dla mężczyzn, a 3 godz. na tydz. dla kobiet; i nadto codzien, prócz wydarzeń nadzwyczajnych, przez godzinę przewodniczyć będzie zatrudnieniom praktycznym w klinice położniczej.

Ludwik Henryk Bojanus, Med. i Chir. D., ord. s. Włodzimierza 4 kl. kaw., Akad. Nauk Imperatorskiej i Med. Chir. Petersb., Tow. badacz. nat. Moskiew. i innych Towarzystw uczonych Członek, Sztuki leczenia bydlat i Anatomii porównywajacoy Prof. P. Z. dawać będzie: 1) 6 godz. na tydz. naukę bydłco-lekarską; 2) Wszelkie roboty w zakładzie bydłco-lekarskim praktycznym urządzać i ku pożytkowi lekcyj swoich obróci. 3) Anatomiją porównywajacą wyłoży i rozbiorem anatomicznym, za pomocą preparatów, lub na rysunkach wyjsai.

Jan Wolfgang, Fil. D., Nadw. Kons., Tow. Warsz. Gospod. Roln. Czł., Farmakologii i Farmacyi Prof. P. N., przez pół piątej godziny na tydzień, wykladać będzie kurs tych nauk,

Mikołaj Mianowski, Fil. Med. i Chir. D., Fizyologii Prof. P. N., przez 5 godzin na tydzień, według dzieła Prof. Grzegorza Sniadeckiego, (Teorya jestestw organicznych) dawać będzie naukę życia jestestw organicznych w ogólnosci, a po nięj Fizyologiją szczególną człowieka.

Wincenty Herberski, Med. D., Adjunkt Uniw., będzie miał bacznosc i naybliższy dozór nad wszystkiemi zatrudnieniami uczniów w szpitalu klinicznym, jako Pomocnik Profesora Kliniki.

Antoni Kiersnowski, Kand. Med., Prozektor Anatomii, przez pół piąty godziny w każdym tygodniu, dawać powtarzania anatomiczne i w dyssekcyach anatomicznych ucznióm przewodniczyć, będzie. (Dokończenie w następnym numerze)

Kurs Wileński na assygnaty: Rubel srebrny 4 r. k. 37; dukat 12 r. 98 k.; imperyal 42 r.

Nieśwież, dnia 15 września.

Miasto nasze oddawna nie równie świetnego i wielkiego nie oglądało nad dzień dzisiejszy. Znakomite pobudki, jakimi były rocznica najdroższej dla narodu uroczystości, koronacji najszczęśliwiej nam panującego Monarchy. *Alexandra Pi-rwszego*; termin otwarcia przeznaczonej Najwyższym Imiennym Ukazem Kommissyi, na rozbiór interessów domu XX. Radziwiłłów, a ztąd liczny zbiór obywatelstwa tu przybyłego, nayokazalej uswieciły ten dzień pamiętny. O godzinie 10 ranna, osoby przeznaczone na Członków i Zastępców Kommissyi, wespół z całym obywatelstwem gronem, zebrały się do domu JW. Prezesa Hrabiego Pocięja, Oboźnego Litgo i Kawalera, zkad całe zgromadzenie udało się na obrząd religijny do Kościoła Xięży Dominikanów, a ztamtąd po zakończonej mszy i kazaniu, po złożeniu zwykłym kościelnym hymnem gorliwych modłów Panu Zastępów, za najdłuższe i nappomyślniejsze panowanie najlepszego z Monarchów, do sali domu przeznaczonego na sądownictwo. Za przybyciem, natychmiast z rozkazu JW. Prezesa ogłoszone zostały. Naywyższe Ukazy: pierwszy, 24 lutego 1814 roku w Chaumont wydany, stanowiący Kommissyą na interessa rodziny Xiążąt Radziwiłłów; zgi dnia 5 kwietnia b. r. potwierdzający wybranych do tey Magistratury Kommissarzy i Zastępców. Poczem wezwani przez JW. Prezesa wzmienieni JW. Kommissarze i Zastępcy zasiedli przygotowane dla nich miejsca, a JW. Prezes Hrabia Pocię, stosowną do obrzędów przemową, stawiając dobroć naywspaniałomyślniejszego Monarchy w utworzeniu tey wielkiej i mającej stanowić o losie tysiąca rodziny Magistratury, dalej ukazując ważność, cel i pobudki tego ustanowienia, w końcu zachęcając do gorliwej pracy i odpowiedzenia zamiarowi Wielkiego Cesarza, zagał pierwsze Kommissyi posiedzenie. Świetny widok osmnastu Sędziów za jednym zebranych stołem, Sędziów znakomitych i całej powszechności znanych, przez jasniejące w nich cnoty obywatelskie. Pamiątka Wielkiego domu, którego to miasto pierwszym było gniazdem i siedliskiem, wszystko to połączone z okazaloscją obrzędu dnia, od całego Imperyum nayuroczysteiej obchodzonego, wzbudzało wiele i rozmaitych uczuć, które na twarzach wszystkich widzów jasniały. JW. Prezes, Hrabia Pocię, dał wielki obiad, na którym przeszło sto osób znajdowało się: u stołu spełniano toasty stosowne do uroczystości: wieczorem miasto było oświetlone: przed domem JW. Prezesa, Ratuszem, Domem sądowym i Bożnicą Starozakonną jasniały transparenta, liczna i późno w noc trwająca reduca, zakończyła ten dzień pamiętny.

Teliszé, dnia 3 września.

Dzień 30 p. m., jako dzień imienin Najjasniejszego Cesarza Jegomości, uroczyste był obchodzony w tutejszem mieście. Po mszy zaintonował *Te Deum* JO. Biskup Zmudzki, Xiążę Giedroyc. Po nabożeństwie, JW. Marszałek powiatowy Gorski dawał obiad dla urzędników wojskowych i cywilnych, oraz licznie zgromadzonego obywatelstwa, w końcu które-

go spełniano toasty zdrowia i długiego panowania Jego Cesarskiej Mości i całej Najjasniejszej Jego rodziny. Wieczorem miasto było oświetlone, a szczególnie facyata kościoła XX. Bernardynów. Kompanja amatorów dała reprezentacyą teatralną, po której nastąpiła kantata, uwielbienie czcigodnego Monarchy wyrażająca.

Dnia 2 t. m. Szkoła tutejsza, przez XX. Bernardynów utrzymywana, odprawiła uroczyste rozpoczęcie prac swoich w naukach. W obecności licznie zgromadzonych gości, stosowną miał przemowę JX. Narkiewicza, Nauczyciel Wymowy; a po przeczytaniu imion uczniów, postępujących do klass wyższych, nastąpiło śpiewanie hymnu, *Veni Creator*. JW. Gorski Choraży całe potem zgromadzenie na obiad do siebie zaprosił.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

FRANCYA

Gazeta berlińska zawiera z *Chalons* (w Szampanii), pod 8 września: „ Zapewniają, że liczba wojsk, zebranych w obozie pod *Vertus*, wynosi do 200,000 głów. Rozciąga się ono od *Vertus* do *Clamange*, *Ville-Seneux* i *Ecury-le-Repos*, zajmując tym sposobem 4 mile francuzkie wzdłuż, a 3 wszerz. Marszałek Hrabia *Barclay de Tolly*, od kilku dni znajduje się w *Vertus*. Wioski przyległe napełnione są Jenerałami i oficerami sztabu. W jednym miasteczku *Avize* mieszka 50 Jenerałów ze swojemi orszakami.

Dnia 9 września. Od dnia wczorajszego znajduje się Cesarz Jmc *Rossyjski* w *Vertus*. Zapewniają, że wojsko rossyjskie natychmiast po odbyciu rewii obszerniej rozłożone będzie; d. 14 lub 15 kolumnami na powrót isdź zacznie, i aż do końca tego miesiąca trzema drogami ciągnąć będzie przez *Suippe*, *Chalons* i *Coupeville* (między *Vitry* i *St. Menehould*).

Z *Bar-le-Duc* donoszą: „ Ogłoszono tu urzędownie, że 3 kolumny wojska rossyjskiego, od 15 do 20go, przez departament *Mozy* przechodzić będą. 60,000 ludzi i 15,000 koni póydzie przez *Verdun* i *Harville*. Druga i trzecia kolumna, razem 100,000 ludzi i 30,000 koni, pociągnie przez *Bar-le-Duc*. Również trzema kolumnami przejdą *Ren* pod *Manheim*, *Darmstadt* i *Moguncyą*.

Paryż 2. 11 września. Z powodu adresu (umieszczonego wprzeszłym numerze Kur. Lit.) od wielu członków tutejszhey gwardyi narodowey Królowi podanego, wydał Hrabia *Dessoles*, naczelny dowódzca gwardyi narodowey paryzkiej, następujący rozkaz: „ Zolnierze gwardyi narodowey, na których padło podeyrzenie, że są autorami albo sprawcami pism, które są dowodem zakazanego agromadzania się, obrad i wzajemnego znoszenia się, mają bydź pociągnięni do główney Rady karności wojskowej, i aż do ukończenia tey sprawy od służby wyłączonymi. Również uważany, suspendowany i do teyże rady stawiony bydź ma, każdy oficer i podoficer, który podobne poselstwo podpisał, albo podobne zgromadzania się obecnością swoją upoważniał. „

W Xiążę *Konstanty*, spodziewany tu jest na dzień 16 t. m.

Wszystkie gazety tutejsze zawierają, co

następuje: Raporta do Króla od Xięcia *Otrante* (*Fouché*) noszą i przedają po ulicach paryżkich. Jeźliby podobne raporta rzeczywiste były, nie mogłyby nigdy być ogłaszane; ale przez podobne osoby rozsiane być musiały, które się fałszować je dopuściły. Upoważnieni jesteśmy przez Xięcia *Otrante*, odwołać wszystko to, cokolwiek bez wyraźnego od niego zezwolenia ogłoszone i jego imieniem podpisane było...

Jenerał porucznik Hrabia *Dutaillis* mocnymi wyrazami tłumaczy się w *Monitorze*, z obwinienia, które Arcy Biskup *Mechliński, de Pradt*, dawniejszy poseł w *Warszawie*, w nowym dziele swoim przeciw niemu umieścił.

Paryż d. 14 września. Uważają, że od niejakiego czasu układy o pokoy odbywają się wprost między Królem i mocarstwami sprzymierzonymi.

D. 11go, po południu o godzinie 3tej, Xiężna *Angouleme*, z podróży do prowincyi południowych, tu powróciła. W całej podróży udzielała Xiężna łaskawy przystęp duchowienstwu. Wczora odwiedził ją Cesarz Austryacki.

Cesarz Austryacki powrócił tu znowu d. 11. t. m. wieczorem, a Król pruski i Xiążę *Wellington* d. 12go popołudniu

D. 13go znajdowali się tu wszyscy Monarchowie cudzozi mscy na powrót. Król, jak wiadomo, bez zwyczajnych obrzędów, złożył sam osobiscie Cesarzom Rossyjskiemu i Austryackiemu, oraz Królowi Pruskiemu ordery s. *Michala* i s. *Ducha*. Teraz, znaki tych orderów, ubiory uroczyste &c. złożyć zostały posłom trzech mocarstw przez W. Mistrza obrzędów i W. Podskarbiego koronnego.

D. 12, Cesarz Austryacki, któremu towarzyszyli dwaj mł dzi Xiążęta sascy, synowcowie Króla saskiego, był z odwiedzinami u naszego Króla.

Przepisané zostały mundury dla Parów i Deputowanych: suknia błękitna z białymi guzikami, na których znajdują się trzy lilie; wązki haft na kołnierzu i wyłogach, jedna lilii na kołnierzu, ze złota dla Parów, a srebrna dla Deputowanych.

Król mianował gubernatorami dywizyy wojskowych: w 6tej (głównie miasto *Beaunçon*) Hrabiego *Estienne de Dufort*; w 18tej (*Dijon*) Hrabiego *Karola de Damas*; 20tej (*Clérmont*) Margrabiego *de La Grange*; 4tej (*Nancy*) Hrabiego *D'Ecars*; 7ej (*Grenoble*) Hrabiego *Puysegur*.

W okolicach *Paryża* żniwo tegoroczne dochodzi ledwo połowy przeszłorocznego. — D. 12 ogród w *Palais Royal* był już zamknięty o godzinie 8ej. — Pogłoska, że Król hiszpański tu przybędzie, jest bez zasady. — Hrabia *Talstoy* mianowany jest ces. ros. Posłem przy naszym dworze. — Gwardye pruskie otrzymały rozkaz być w gotowości do wyjscia.

Punkta przedugodnie pokoju, z którymi Lord *Stewart* jeździł do *Londynu* nie zostały, jakoby, przyjęte przez Xiążęcia Rejenta. — Różnica, jaka zachodziła między mocarstwami sprzymierzonymi, względem przyjęcia głó-

wnych zasad w układach, mającego nastąpić z *Francją* pokoju, ma być tak załatwioną, iż spodziewać się należy bliższego zawarcia pokoju.

W. Xiążę *Konstanty* ma objąć naczelne dowództwo nad wojskami rossyjskimi, które nadal we *Francji* zostaną.

Koszta obozu pod *Vertus*, wynoszą do 12 milionów fr. — Proces Marszałka *Ney* nie będzie się odbywał w miejscu zwyczajnem sądu wojennego, ale w sali trybunału lub Izby Parów. Tesc jego, *P. Augujs*, administrator poczt, umarł temi dniami. *Ney* znajdował się na jego pogrzebie. — *Ney* miał długą rozmowę z referentem swoim, Jenerałem *Gründler*.

6ty korpus wojska pruskiego, pod wodzą Jenerała Hrabia *Tauenzien*, wchodzi do *Bretanii*. 7000 prusaków osadzą *Nantes* d. 10 t. m., a *Rennes* będzie miało załogę pruską. *Brest* zostaje nie osadzone. Pruski jeneralny Intendent wojsk posłał do wszystkich Intendentów rozkazy, izby urzędowania swoje strzymali, a sprawowanie ich oddali prefektom i poborcóm jeneralným krajowym tak, jak było przed zajęciem kraju. D. 10go przybył Marszałek Xiążę *Blücher*, do *Caen*. Gwardyja narodowa przyjmowała go z muzyką wojskową. Gubernator, Xiążę *Aumont*, wysłał przeciwko niemu swój pojazd. Wieczorem, na rozkaz Gubernatora, miasto oświetlone było. Marszałek bawił 14 dni w *Alençon*. Xiążę *Blücher* odbył wielką rewiią pod *Caen*, i chciał się udać, d. 15, z Xięciem *Aumont*, do *Cherburga*, gdzie załoga rozwiązana i rozpuszczona została. — Znoszą teraz 148 baraków w ogrodzie *Luxemburskim*, w których *Prussacy* obozowali.

Oficerowie austriaccy zaprowadzili do *Pantin* (wieś blisko *Paryża*) 12 dział, które znaleziono i wykopano pod *Paryżem*, w *Belleville*.

Dnia 11go weszły tu znowu wojska sprzymierzone; huzary belgickie i znaczne oddziały pruskie i austriackie kawaleryi. — Temi dniami weszła także artylerya francuzka, i z radością przyjętą została.

Liczne korpusy wojska austriackiego opuszczają *Francję* i ciągną przez góry *Cenis* do *Włoch*. Wojska, które do 20 t. m. *Francję* opuścić mają, wynoszą do 300,000 ludzi.

Zapewniają, że *Murat* wysiadł w *Korsyce*, i zostaje tam pod ścisłym dozorem, póki mu się nie zdarzy sposobność plynienia do *Austrii*; gdzie mieszkać z małżonką swoją pozwolenie otrzymał. *Murat* z innemi trzema osobami wypłynął z *Tulonu* na małym statku; niema pewnej wiadomości, którego dnia.

D. 23 sierpnia feluka korsykańska spotkała statek, w chwili, kiedy był blizkim zatonięcia. Uratowano osadę. *Murat* przybrał imię *Campo-Malo*, i udawał siebie za oficera marynarki francuzkiej. W *Bastia* znowu poznany został.

Gazeta Kuryer Medyolański rozumie, że Pani *Borghese* (*Paulina*, siostra *Bonapartego*) skrycie w *Lyonie* przebywa.

Wiele okolic francuzkich wystawuje teraz

smutny obraz bezprawioŹ zbrodni wszelkiego rodzaju, tysiące nawykłych do boju ludzi, którzy teraz są rozpuszczeni, a poczęsci bez sposobu utrzymywania się zostają, kupią się i składają coraz więcej band buntowniczych i rabusiów, które, gdyby nie obecność wojsk cudzoziemskich, jużby nazyciętszą wojnę domową zrzędziły. Dawniejsi dowódcy kierują temi poruszeniami rewolucyjnemi. A że buntownicy rozsyłają wiele fałszywych zaleceń; wyszło przeto urządzenie królewskie, ogłaszające wszelkie akta i rozrządzenia, któreby nie miały przepisanej formy, za nie ważne i nie być. Mer *Awenionu*, unikając zawziętości pospólstwa, ratował się ucieczką do *Valence*. Dniem jeszcze przed jego odjazdem w oczach jego, majątny właściciel dóbr *P. Osmond z Paryża*, zamordowany został od *bonapartystów*, że nie był w stanie opłacenia żądanej przez nich wielkiej summy 125 skonfederowanych jęczy w więzieniu w *Awenionie*. Obawiają się o ich życie. Dotąd to ich tylko zastępnictwo potrafiło, że Mer, co noc, sypiał przede drzwiami ich więzienia. Z niczém porównać nie można zbrodni, jakie się dzieją w *Awenionie* i jego okolicach. *P. Adler*, Szambelan dworu Duńskiego pozbawiony tam stołowego srebra, pieniędzy, rzeczy, i nadto, osobiscie skrzywdony i raniony został.

W *Tulonie* zaszły d. 4 t. m. znaczne ruchy. Zbrojne kupy przebiegając ulice, wydawały buntownicze krzyki; wybiły wiele okien, między innymi w domu prefektury; jednakże do rozlewu krwi nie przyszło. W *Tulonie* czynią przygotowania do obrony, na przypadek, jeźli by wojska obce miasto to zajmą usiłowały.

Donoszą z *Bourg en Bresse*, że d. 26 sierpnia, w niektórych okręgach departamentu *Ains* (główné miasto *Bourg*) ukazał się człowiek, który siebie za *Napoléona Bonapartę* udawał. Ma on mieć niejaki podobieństwo z urody, postaci, i rysów twarzy. Powzięto ślad o nim; udał się ku *Szwajcaryi*, z kąd ma zamiar dostać się do *Włoch*. Zresztą, zjawienie się, mowy i czynności jego, najmniejszego wrażenia nie sprawiły.

Marszałek *Suchet* znajdował się jeszcze d. 8 t. m. w *Clermont Ferrand* (pod *Lyonem*) gdzie się zatrudnia rozpuszczaniem wojska swojego korpusu — W *Bajonie* nie było ani jednego żołnierza, kiedy się korpus wojska hiszpańskiego, który znowu za granice powrócił, do tego miasta zbliżał. Natychmiast uzbroili się wszyscy mieszkańcy, bez wyjątku, starzy i młodzi, i osadzili stanowiska. Matkowie, w liczbie 500, ofiarowali usługi swoje. Gwardya narodowa z miasta *Pau*, pierwsza na ratunek miastu przybyła. Inne gwardye spieszenie po nich przybyły. Szczęściem gorliwość ta nie potrzebną się stała. — W *Marsylii* zapadł wyrok na 81 więźniów, którzy o bunt obwinieni byli. 7 z nich, za niewinnych uznano. — Dowiadujemy się teraz o niektórych szczegółach oporu, jakiego Austriacy, dawniej jeszcze we *Francyi południowej* doznali: na jednej, z największych ulic *Gre-*

noblu zaczęto ich oblewać wrzącą wodą. Natychmiast zamknięto wszystkie przechody, wystawiono działa i zagrożono zburzeniem całej ulicy, jeźli by przestępcy wydany mi nie byli. Pogróżka sprawiła skutek. 22 przestępcych wydano i na miejscu rozstrzelano. — W *Lyonie*, w rzeczy samej przygotowania czynione były do wysadzenia koszar na powietrze. Straż postzegła o zmroku już, że człowiek jakis w bliskości nagle zapadł; doniesiono o tem, a po śledzeniu, odkryto podziemną drogę, prowadzącą do min, gdzie znaleziono 4 ludzi układających worki z prochém. Poymano ich i rozstrzelano.

Policya tutejsza u wielu ludzi, przedających kije spacerowe, zabrała kije, i znalazła w nich ukryte szpady, puinały, sztylety &c. wszystkie podobne kije skonfiskowano, a przedających je na pięciodniowe więzienie skazano.

Na gazetach naszych od niejakiego czasu, jak na angielskich, ukazują się stęple czerwone. Korzysć ztąd taka, że miejsca, które pod, albo nad temi stęplami są drukowane lepiej się dają czytać, niż kiedy były czarne.

Co raz tu więcej Protestantów przybywa, którzy się ratują ucieczką od przesławiania, jakiego w departamentach doznają.

Korrespondent hamburski zawiera z *Nismes*, pod 28 sierpnia: Umieszczamy wstęp rozrządzeń prefektury departamentu *Gard*, wykazujący smutny stan tego departamentu, oraz przyczynę zaburzeń, które teraz *Francyją południową* wstrząsają: „ Prefekt, przekonawszy się z wielu doniesień, które od niejakiego czasu z departamentu odbiera, że nieprawnie uzbrojone kupy coraz się bardziej pomnażają; że spokojność publiczna wszędzie zamieszana, a bezpieczeństwo osob i majątku zagrożone; że głównejsze miejsce tych poruszeń znajduje się w okręgach *Nismes, Uzes, Alais, Vigan* i innych; że władze urzędowe, które wierne są Królowi, w sprawowaniu obowiązków swoich przeszkody doznają; że ich rozkazy nie są poważane, że kolory buntownicze znówu się w okręgach tych ukazują; że bezprawia te po większej części przypisane być powinny tej okoliczności, iż miejsca te stały się schronieniem wielu zbiegów wojskowych i skonfederowanych z *Nismes, Montpellier, Awenionu, Tarascon, Arles, &c.*; że zapewne poruszenia te podlega obecność głównych przestępców, którzy objęci są wyrokiem królewskim, z d. 24 lipca, i że podobne rozruchy, pod niebezpiecznym ich kierunkiem, zamieniły się mogły w wojnę domową; dalej, gdy Prefekt rozważa, że wojska królewskie napadnione zostały dnia wczorajszego, w okręgu *Ners*; że buntownicy oficera jednego ranili, a drugiego urzędnika, wiernego obowiązkowi swojemu, zabili: ułożono przeto, że wojska austriackie w całym departamencie rozłożone będą &c. „

Dalej czytamy w tymże *Korrespondencie hamburskim*, między wiadomościami z *Paryża*, pod d. 11 września: „ W górach *seweneńskich* zebrało się z departamentów okolicznych mnóstwo buntowników, których liczba co raz się powiększa, chociaż i tak już za wysoko ją wynoszą, do 30,000 ludzi. — Z *Nismes* dwie ostatnie poczty nie przyszły. Buntownicy drogi w okolicach tych niebezpiecznymi czynią. Tymczasem weszło już do tego miejsca 8000 Austriaków. — Baron *Sahla*, znany przez eż-

płozą, która pod pałacem ciała prawodawczego z kieszonki jego słyszeć się dała, i który się potem w *Sekwanie* był utopił, umarł w tych dniach.

Od 8 dni przybyło do *Paryża*, wbrew przeciw kapitulacyi, więcej 6000 oficerów od wojska *Loary*. Obecność ich dała już powód do wielu krwawych rozpraw. Przed dwoma dniami oficerowie nabulwarze, przebrani, o cywilnemu, wszczęli kłótnię z kapitanem jedynym irlandzkim. Po zadaniu sobie nawzajem kilku razów, padł nieżywy oficer irlandzki; przebity on został szpadą, którą francuzki oficer ukrytą miał w kiju. Wczora przyszło jeszcze do krwawszej rozprawy w kawiarni *Rozoude*, w *Palais Royal*. Oficerowie francuzcy zaczęli lżyć oficerów pruskich. tym sposobem przyszło do zaciętej bitwy. Obie strony dobyły pałaszów. Sprzęty kawiarni służyły za oręż tym, którzy go nie mieli. Wielu oficerów odniosło rany, żaden jednak zabitym nie był. Udało się nakoniec gwardyi narodowej, że ich rozłączyła. Zdziwilią w terażniejszych okolicznościach przechwałki oficerów francuzkich: mówią oni głośno o blizkich odmiannach. Jeden z nich mówił nie dawno do towarzysza swego: „Zawierz mi, nie przyjmę teraz żadnej służby; mogłoby ci to zaszkodzić; za 6 tygodni będziemy mogli wybrać sobie miejsce podług upodobania.“ Sądło własnie też same słowa, jakich oficerowie francuzcy używali, kilka tygodniami przed ucieczką *Bonapartego* z wyspy *Elby*.

W *Moulins* stoją ciągle po jednej stronie mostu na rzece *Allier* Francuzi, a po drugiej Austriacy. — D. 5 t. m. przechodziło z *Auxonne* przez *Vesoul* 200 dział. — Chirurg i słuzacy, którzy nie chcieli towarzyszyć *Bonapartemu* na wyspę *ś. Heleny*, przybyli już do *Paryża*. — Korpus jeden wojsk sprzymierzonych, żądał wolnego przejścia przez *Lille*; ale tameczny gubernator nie dozwolił.

A U S T R Y A.

Gazeta berlińska zawiera z *Wiednia*, pod d. 8 wrzesnia: „Przygotowania do podróży NN. Cesarstwa Ichmość do *Włoch*, z wielkim pospiechem czynią się u dworu. — Od kilku dni zajmują się w tutejszey cesarskiej menicy przerabieniem 50,000 sztuk dukatów na medale koronacyjne, które w *Medyolanie* rozrzucone być mają. W ogólnosci pokazuje się ze wszystkich urzędzeń, że dwór chce się ukazać włoskim ludom swoim z niewidzianą dotąd jeszcze wspaniałością. Przeznaczona tam służba dworu wynosić może do 600 osób; cała nawet gwardya szlachty węgierskiej pojedzie tam pod dowódzcą swoim Hrabią *Zichy*. Znaczniejszą część panów tutejszych także się tam udaje.

Przez *Ratusbone* przeprowadzono do *Wiednia* 112 najdzielniejszych koni, ze wszystkich gatunków stad francuzkich. Znajduje się między niemi biały koń arabski, na którym *Bonaparte* wiele bitew odprawił.

Kommissarze nasi, w *Paryżu* napakowali już 100 skrzyń zabraniami nam dawniej skarżami sztuk i nauk.

Gazeta lwowska donosi z *Wiednia* dnia 13 wrzesnia. Cesarz ozdobił W. krzyżem orderu *ś. Szczepana*, Hrabiego *Winzingeröda*, Wirtemberskiego Ministra stanu, konferencyi

i spraw zagranicznych, który na kongressie pierwszym był Pełnomocnikiem Monarchy swojego — Barona *Stürmer* dotychczasowego Sekretarza poselstwa, mianował N. Pan kommissarzem swoim na wyspie *ś. Heleny*. — N. Cesarzowa i Królowa nasza powróciła już z *Węgier* do *Laxenburga*, i zamysła z licznym orszakiem do *Medyolanu* wyjechać.

N. Cesarzowa, *Maryę Ludwikę*, przebywającą teraz w kąpielach *Badeńskich*, odwiedziło, 25 sierpnia, w dniu imienin, obecne tu jej rodzeństwo; z rana odebrała także od przybyłego z *Paryża* dziennego gońca listy z powinszowaniem od NN. Cesarza *Alexandra* i Króla *Pruskiego*. Wieczorem dali jej mieszkańcy badeńscy serenadę i pozdrowili hucznie wiwatami. Monarchini ta jeździ co dzień konno na spacer do pięknej doliny *ś. Heleny*, odległej na pół godziny drogi od *Baden*, a czasem i w dalsze zapuszcza się okolice.

Pani *Murat* otrzymała nakoniec pozwolenie mieszkania w *Haimburgu*, i przybyła pierwszych dni b. m. do tego zamku. Słychać, że i mąż jej także z nią mieszkać będzie.

P R U S S Y.

Korrespondent hamburski donosi z *Wrocławia* pod 10 wrzesnia: „Dziś rano, około godziny 7mej, W. X. J. *Konstanty*, z *Warszawy* tu przybył, i racyl wysiadł w domu *Korna*, przygotowanym dla J. X. *Mosci*, gdzie był z honorami przyjmowany przez wojskowe i cywilne władze, oraz, straż liczną, która na powitanie jego pod bronią stanęła, i uszanowanie podług obrzędów wojskowych oddała. Nie bawiac nad godzinę, X. J. w dalszą wyjechał, drogę. (Dnia 12 rano przez *Lipsk* przejeżdżał.)

Gazeta berlińska donosi z *Berlina* pod 25 wrzesnia: „Przez umyślną sztafetę, *Książę August*, urządową przysłał tu wiadomość, że twierdza *Longwy*, przez kapitulacyą się poddała. D. 18 t. m. rano korpus odlegający wyszedł z niej. Zsłoga idzie w niewolę wojenną. — Rossyyski generał, Hrabia *Platen*, do *Rossyi* stąd, d. 21 t. m., wyjechał.

Donoszą z *Elbląga* pod 13 wrzesnia: „W tej chwili otrzymaliśmy potwierdzenie, że miasto i twierdza *Toruń*, wczora wojskom pruskim oddana została.

K R Ó L E S T W O N I D E R L A N D Ó W.

Korrespondent hamburski pisze z *Amsterdamu* pod 10 wrzesnia: „Zapewniają teraz, że złożenie hołdu Królowi naszemu odprawi się w *Bruxelli*, a koronacyą w *Amsterdamie*. Piszą z *Bruxelli* pod 10 wrzesnia: „Wczora wieczorem NN. Królestwo nasi powrócili do zamku *Laecken*, z podróży odprawionej do południowej *Flandryi*. — Terażniejszy arcybiskup *Mechliński*, Hrabia *Mean*, mianowany jest prezydentem Zgromadzenia Stanów, mających się tu na 18 t. m. zebrać. — *Książę Beaufort*, najbogatszy z właścicieli ziemskich w *Belgiach*, uwolnił się od sprawowania obowiązków członka zgromadzenia stanów. Gwardye i inne wojska ciągną do *Bruxelli* na obchód hołdu i zgromadzenia stanów. — Dla kupców i rękodzielników, w *Belgiickim* osiadać chcących, wielkie przywileje Król ogłosił.

Dzien 11 t. m., jako dzień imienia N.

Cesarza Jmci *Alexandra*, uroczyste obchodzony był w *Rotterdamie*. Pozatykano i porozwijano bandery na domach, młynach i okrętach. Woyska rossyyskie, które się tam dla strzeżenia magazynów znajdują, w dniu tym wielką miały paradę.

Podług *Korresp. Hamb.*, z *Haagi* dnia 16 września: „Ministrowie i inne członki rady stanu, wczora ztąd do *Bruxelli* wyjechali. — Nadworna gazeta nasza zawiera listę mianowanych przez Króla członków obu Izb Stanów Jeneralnych, którzy się raz pierwszy nadzwyczajnie do *Bruxelli* zgromadzą. W liczbie ich znajdują się: dawniejszy Xiążę Biskup *Lodyyski*; dawniejszy wielki pensyonarz *Schimmeppenninck*; dawniejszy minister stosunków zewnętrznych *Goes*; dawniejszy mer *Amsterdamu*, *Brienen*; &c. Prezydentem pierwszey Izby Hrabia *v. Thiennes v. Lombige*, a prezydentem drugiey Izby *P. Hoevoloden*, są mianowani. — Wice admirał *von der Capellen* obeymie dowództwo eskadry naszey na śródziemnym morzu, po Kontradmirał *Tulleken*. — Jeneralny budowniczy marynarki *Glofmons* i dway podbudowniczy uwolnieni zostali ze służby: przypisują im złe budowanie eskadry naszey na śródziemnym morzu. — Odwodowy nasz korpus *Skaldy*, pod jenerałami *Tindal* i *Evers*, ku francuzkim wyruszył granicóm: ma być on przeznaczony na załogi po twierdzach. — Liczba cudzoziemców, którzy się do *Bruxelli* zjechali, wynosi już wyżej 20,000.

KRÓLESTWO LOMBARDZKIE.

Gazeta londyńska, *Courier de Londres*, z *Podwy* pod 19 sierpnia: N. C. J. i K. rozkazał strzymać opatrywanie twierdz *weneckich* w żywnosc, i przedać zapasy żywnosci, które są nad potrzebę załogi. — Piszą z *Wenecyi* pod d. 19 sierpnia. Chociaz zaciąg popisowych z roku 1815 i 1816 bardzo jest letki, jednakże był powodem do zamieszania na chwilę spokojności w departamentach *Brenty* i *Bachiliogne*; ale roztropność władz bez rozlewu krwi umiała porządek przywrócić. — W tutejszym pałacu cesarskim wielkie się robią przygotowania. — W zbrojowni przez niedbalstwo zapalono magazyn pieńki: o większe lekano się szkody. — Okręt z *Liwantu* przybył, doniósł o rewolucyi, która w *Smirnie* wybuchnęła. Jeżeli można wierzyć powiescióm tego okrętu, miasto pomienionie zrzuciło jarzmo tureckie, i wolnem się ogłosiło.

Korrespondent hamburski z *Wenecyi* pod d. 26 sierpnia wyraża: „Tuteyszą gazeta z *Tryestu* pod d. 22 sierpnia zawiera, co następuje: „Listy z *Konstantynopola* pod d. 21 lipca donoszą, że cesarz *marokański* wydał woynę *Prussóm* i *Sycylii*; Poseł *Rossyyski* w *Konstantynopolu* z posłem *marokańskim* zostaje w stosunkach zupełnego pokoju. „

KRÓLESTWO NEAPOLITANSKIE.

Korrespondent hamburski pisze z *Liworny* pod 21 sierpnia: „Jezuici mają być także i w *Neapolitańskim* przywrócić. — *Neapol*, podobnie jak *Sycylia*, ma mieć swój parlament. — D. 20 sierpnia, Xiążę *Hessen-Philipthal*, mający pierwsze miejsce w rządzie dowódców królewskiego woyska, który tak chwalebnie się

okazał w obronie twierdzy *Gaety*, roku 1806, z *Sycylii* do *Neapolu* przybył. — Jenerał Porucznik *Naselli* mianowany jest ministrem marynarki. — Na okręcie, nie dawno tu przybyłym, więcý 1,000 naszych spół-obywateli z *Sycylii* powróciło, którzy w ostatnich dziesięciu leciach na tę wynieśli się wyspę. — Teraźniejszą ludność miasta *Neapolu* jest 400,000 dusz; między nimi — 60 80,000 lazaronów. — Mówią, że *Józef Bonaparte* w *Cesi*, w państwie kościelnym, uwięziony został.

PANSTWO KOŚCIELNE.

Podług *Korresp. Hamb.*, D. 24 sierp. Admirał *Rowley*, dowódca angielski na śródziemnym morzu, Oycu s. był prezentowany. — W terażniejszý słabości medycy radzili Oycu s. używać przejażdżki konney.

Podług gazety berlińskiej: Kardynał *Fesch* co dzień używa w *Rzymie* przejażdżki. Na pojeździe jego znajduje się herb *Napoleona*. Nie tylko u Papieża, ale też u kardynałów i posłów nie był on jeszcze z odwiedzinami.

WIELKIE XIĘZTWO TOSKAŃSKIE.

Gazeta londyńska, *Courier de Londres*, umieściła z *Florencyi*, d. 20 sierpnia: „Jenerał *Chitrów*, minister *Rossyyski* przy dworze naszym, przed kilką dniami, tu przybył. — Przed niejakim czasem doświadczyliśmy mocnego trzęsienia ziemi — W. nasz Xiążę, wyrokiem z dnia 17 t. m., zalecił dopełnienie regimentów *toskańskich* przez zaciąg ochotników, którzy się okryli chwałą w ostatniej wojnie z *Muratem*. — Wyrokiem z dnia 19 nadał W. Xiążę wiele przywilejów dla cudzoziemców, posiadających professyą przemysłową lub wyzwoloną, a chcących w *Toskańskim* osiadać — Rękodzielnia, założona w *Liwornie* przez emigrantów hiszpańskich, jest rękodzielnią broni. — Pracują teraz około konstytucyi dla Państw *Toskanii*. Duchowieństwo uczyniło już kilka odwołań, ale tych nie przyjęto. — Hrabia *Musi* wysłany jest na wyspę *Elbę*, w godności Kommissarza nadzwyczajnego.

DALMACYA.

Podług Korrespondenta hamburskiego, wyspy *dalmackie*: *Mezzo*, *Calamotta*, *Giuspando*, *Meleda*, *Coriola*, *Zagostea*, i *Lissa*, dotąd przez *Anglików* trzymane, w posiadanie *Austrii* na powrót oddane zostały.

WIADOMOSCI ROZMAITE

(z *Gaz. Berl.*) Piszą od brzegów *Menu*, że, przejeżdżający z *Chalons*, przez *Frankfort* geniec *rossyyski*, powiadał: że N. Cesarz *Alexander*, po odbyciu trzydniowej rewii, znowu, ale już na krótko do *Paryża* powrócił — Woysko *rossyyskie* wyruszyło już ku *Renowi*, wyjąwszy 40,000 ludzi, które we *Francyi* zostaną, i razem z dalszemi woyskami przymierzonemi, część kraju tego osadzać mają. — Jako Kommissarz *Rossyyski*, na wyspie s. *Heleny*, mianowany jest Jenerał *Taitenborn*. — Podług wszystkich doniesień z *Paryża*, zdaje się być pewną, że pokoy już zawarty: warunki traktatu nie są jeszcze wiadome.

(z *Gaz. Korresp. Hamb.*) *Alzacya* liczy około 668,000 mieszkańców; *Lotaryngija* 1,190,000; *Flandrya* francuzka 687,000; razem 2,545,000 — *Hieronim Bonaparte* nie przyjął przeznaczonego dla siebie w *wirtem*

berskiem tytułu Hrabiego, i teraz uważają go za xiążęcia. Mieszka on u żony swojej, która, podług pism publicznych, kilka milionów posiada, a teściowi swemu na różne punkta rewers wydał. — Podług gazet szwajcarskich, w *Paryżu* przed oknami Cesarza Austriackiego lud kupami się zgromadzał, i prosił odesłania *Maryi Ludwigi* i jej syna. — D. 12 wrzes. przyszło do *Berlina* 10 wozów ze skarbami sztuki. — D. 13 wrzes. minister hannowerski Hrabia *Münster* z *Paryża* do *Hannoweru* przybył. — Codziennie więcej 2,000 ludzi pracuje około burzenia warowni *Huningi*. Kopia miny dla wysadzenia reszty szanów. Większa część korpusu oblegającego ku *Neubrisach* pociągnęła. — Arcy Xiążę *Jan* udał się do *Kolmaru*, wkrótce jednak do *Huningi* ma powrócić, i zabawi do zupełnego zniesienia tej twierdzy. — Część wojsk odwodowych, pod Arcy Xięciem *Junem* zostających, w drogę na powrót wyruszyły. — Dzień 13 wrzes. ma być przeznaczony na wejście sprzymierzonych do *Strasburga* — Około 13 wrzes. przybywający do *Frankfortu* nad *Mainem* podróżni ze *Strasburga*, mieli pasporta podpisane przez jenerałnego *Tambur* - Majora.

(z *Gaz. rysk. Zusc.*) Rozeszła wiadomość, którą w *Wiedniu* początek wziąć miała, że *Strasburg* będzie wolnym miastem związku niemieckiego, cytadellę jego austriacka załoga trzymać będzie. — We *Francyi* południowej zachodzą znowu utarczki między wojskami królewskimi a insurgentami, którzy rabują zamki. — *Fouché* miał żądać sam uwolnienia od obowiązków: „Gdy zaufanie jednej partyi stracił, a u drugiej nie pozyskał.” — Wiadomości z *Berlina*, pod 16 września nic jeszcze nie namieniają o zgromadzeniu się stanów pruskich, które nastąpić miało d. 15 t. m. — Ogłoszenie aktów kongressowych w *Wiedniu* wstrzymane zostało przez Ministra *Metternicha*. — Pewny Pralat tytularny irlandzki, exkomunikował w tych czasach nauczyciela jednego w *Dublinie*, za to, że był *Frankmasonem*, i tym sposobem pozbawił go sposobu utrzymywania życia. — Różnych miejsc donoszą, że znaczny minister, wielkiego jednego mocarstwa *Europy*, żądał uwolnienia od obowiązków. — List jeden z *Bordeaux* wychwala *Xięcia* i *Xiężną Angouleme*, uzala się jednak, iż nie mają żadnego wpływu na opinię publiczną. Na przedstawienie dworu *Duńskiego*, zezwolił *Xiążę Wellington*, żeby korpus posiłkowy *duński* do *Xięstwa Halzyskiego* powrócił, jednakże z tym warunkiem: iżby tam w gotowości do jego rozrządzenia zostawał. — Gazeta jedna niemiecka, wyraża, że podług urzędowego oświadczenia, fałszywa jest pogłoska o zmniejszeniu siły morskiej angielskiej; że owszem czynią się w *Anglii* przygotowania do mogącej nastąpić wojny z *Ameryką północną*. — Gazety angielskie podają za niezawodną prawdę, że się wyprawa hiszpańska z *Kadyxu* do *Ameryki południowej*, pod wodzą *Jenerała Moryllos*, sama przez się rozwiązała. Okręt składowy, na którym znajdowało się broń dla rojalistów amerykańskich, jak wiadomo, wyleciał na powietrze pod wyspą *ś. Matgorzaty*.

(Gazety hiszpańskie donosiły niedawno o zupełnym podaniu się *Venezueli*.) — W *Wirtemberskiem* 16,000 chłopów miało się zbuntować. — Rozumieją, że pokoy z *Francją* nie prędzej zawarty zostanie, aż po wyjeździe *Monarchow* sprzymierzonych z *Paryża*.

W *Huningi* znaleziono 157 dział, w tej liczbie 34 moździerzy: 2,500 centn. prochu, wielką liczbę bomb, kul działowych i haubicy; ryżu, pekenfleyszu, &c.

(z *Kur. Londyn.*) Gazety paryskie z d. 4 zapewniają o zawartej konwencji, w której główny jest warunek, iżby wojska sprzymierzone opuściły ziemię francuską. — Sprawa *Neya* jeszcze się nie rozpoczęła. Mówią, że nie tylko *Moncey*, ale i dalsi marszałkowie *Francyi* oświadczyli, iż nie chcą być jego sędziami. — Od czasu ustania nieprzyjacielskich działań między *Christophem* i *Pethionem*, handel na wyspie *St. Domingo* znacznie się podniósł.

OGŁOSZENIA

3. N. 8,262. Od Kommissyi wileńskiego powiatowego Depo wzywają się życzący podjąć się reparaacyi skarbowej piekarni, w mieście *Wilnie*, w pojezuickim folwarku, z należącym do niej naczyniem drewnianym i miedzianym, żeby się stawili do Kommissyi dla targow, w terminach, terażniejszego miesiąca dniach: 1szym 22go; 2gim 27; i ostatecznym dnia 30, z prawnymi ewikcyami. Dnia 20 sierpnia 1815 roku.

1. W.W. Ignacy i Teresa z Reutów *Byczkowscy* Matłonkowi, za intercyzą w roku 1812 febr. 28 d. zawartą, i w *Ziem. Wileń.* przyznaną, od zeszłego 5 p. Męża oświadczający się *WJP. Thadeusza Erdmana* Sędziego *Ziem. Starodubowskiego*, nabywszy kamienicę w mieście *Wilnie* na ulicy zwanej *Bernardyńską* pod *Nrem* 147 położoną, kiedy ani przyjętych przez tę intercyzę obowiązków dotąd nieuskućcznili, ani summy ugodzonej za aktorstwo w terminie ominionego dnia 30 marca roku terażniejszego 1815 nie wypłacili. Przeto więc przez *WJP. Alexandra Erdmana* jako jedyne po swoim oycu *Sukcessora* zostali pozwany. Lecz gdy obżalili *Byczkowscy* blisko czterech lat posiadając znacznie intratną i awantażowną kamienicę nie zapłaciwszy za nią ani grosza jednego, i chcąc się nadal podeysciem i intrygą przy posesyi onej utrzymać, bez zapłacenia summy, dla uczynienia zamitżenia na czas jakiego opłacenia oneyże summy, do spełnienia swoich zamiarów użyli *W. Wacława Klukowskiego*, który niewiem zaiste, jakimto prawem? nie będąc nie tylko żadnym kuzynem domowi *Erdmanów*, ale nawet wcale onym i nieznanym, nie mając żadney pretensyi, ażeby żądał sobie należności od zeszłego 5 p. Męża oświadczający się, zakłuca spokojność rodziny, chcąc wydrzeć syna mego majątek, celem ulepszenia losu własnego. Jakoż wykonywał nieforemny pozor, wdzierania się gwałtownie, do tytułu niejakiego opiekuna (którym nigdy nie był) nad *Wnuczką* moją *Izabelą Erdmanową*, a żądając niepraktykowanym sposobem, oddać od jej naturalną opiekę własnego jej oycy żyjącego, dla samego więc kondyktu, i przewłoki w sprawie, podpomagał intrydze *Byczkowskim*, wyż wyrażony *W. Klukowski* bez rzeczy i naspsstnie) na znaczne expensy procederowe narażający zaudecydował mnie oświadczać się wespół z synem moim *Alexandrem Erdmanem*, do *Ziem. Wileń.* żądając *Reprodukcyi Testamentu*, którego nigdy w istocie nie było, jakby nadającego temuż *Klukowskiemu* opiekę nad *Wnuczką* moją pod życiem własnego jej Oycy. Bowiem niejaki szpargał utytułowany jakoby *Testamentem* zeszłego Męża, mego, datę na sobie roku 1810 8bra 10 dnia noszący, którego autentyk ręką obcą

pisany, na prostym papierze, i zupełnie w głożach, i całkowiec pomazany, a podpisany był samowiednym tylko nazwiskiem, bez wyrażenia imienia zeszłego Meża moiego, bez żadnych Pieczętarzy, od roku 1812 mar. 30 od daty śmierci Meża moiego nieaktykowany, a do tego i zstracony w autentyku niewiadomo przez kogo w roku 1814 w mscu nowembrze, z rąk W. Bisłobiockiego, z któregooby każdy z pierwszego weyrzenia mógł się przekonać, iż to nie był Testament, lecz tylko kopia prywatna bez żadnego waloru i znaczenia po zaginienu takowego szpargału Testamentem utytułowanego, oświadczająca się uwiadzoną zostawszy sztuczną intrygą obżał. Byczkowskich, usiłujących porużnić mnie oświadczającą się z synem moim dla tym większej korzyści z naszego majątku, chociaż pod dnem 3 decembra roku przeszłego 1814 i uczyniłam oświadczenie, pomawiając syna moiego Alexandra Erdmna, o wzięcie utytułowanego Testamentu, jednakże wkrótce poznawszy, iż to na krzywdę syna moiego, z intrygi Byczkowskich uczyniłam, Jak niemniej nie chcąc obciążać sumnienia moiego utrzymując takowy szpargał za prawdziwy niby Testament zeszłego Meża moiego, przeto więc dokumentem wieczysto ugodliwym, orsz assekuracylnym, między mną oświadczającą się i synem moim Alexandrem Erdmanem w roku 1814 decembra 14 dnia zawartym, a tegoż roku decembra 16 dnia przed Aktami Ziemskimi Wileńsk. przez nas przeznaczonym, niejednokrotnie w gurze wzmiankowany Testament utytułowany niejakis szpargał w Autetyku zaginiony, jako w nastaniu swoim nielegalny, i z prawami krajowemi zupełnie przeciwny, i na krzywdę Sukcessora sformowany, ja oświadczającą się tymże Dokumentem skasowałam i na wieczne czasy unikozymlałam ouy. Jak niemniej i oświadczenie przezemnie na syna mojego z intrygi obżał. Byczkowskich uczynione, skasowałam i eliminowałam one z xiąg w każdym czasie synowi mojemu, tymże Dokumentem dozwoliłam. Pomimo tak uroczysty tranzakt między nami zawarty, i w Ziem. Wilen. przyznany, kiedy W. Klukowski (jak się powyżej rzekło) bez żadney pretensyi do Majątku — Naszego, uniesiony chęcią korzysztania z naszego majątku niekontentując się nawet własnym swoim potomstwem, którym licznie z daru opatrności jest obdarzony, przeciwko wszelkiej moralności i słuszności żąda utytułować się niejakimśi Opiekunem nad Wnuczka moją pod życiem własnego jeyże oycy, a to działając dla tym łatwiejszego i gładszego, zagarnienia majątku syna moiego na własny swój pożytek. Oświadczającą się troskliwą będąc, iżby kamienicy należącej successivae do aktorstwa syna moiego Alexandra Erdmna, na którą te kamienicę, chociaż syn mój w stopniu zeszłego oycy sukcesor, i wydał prawo wieczyste przedzłone, nie wzięwszy summy ani grosza, jednakże dla nieopłaconych poszlin przez obżał. Byczkowskich, onego prawa nieprzyznał. Zapobiegając więc iżby tey kamienicy przez podeyscie obżał. Byczkowsky, jako posydując one bezpłatnie, długami oney nieobarczali. Przeto więc uwiadamiam i ostrzegam powszechnie wszystkich Obywateli, aby na kamienicę w mieście Wilnie na ulicy zwanej Bernardyńską pod N. 147 położoną, nikt ani pieniędzy obżał. Byczkowskim niekredytował, ani też żadney ewikoyi natęż kamienicę pod żadnym pozorem, nieważnością oney, oraz utratą rzeczy, od tychże Byczkowskich, nieprzyjmował. Niniejsze więc ostrzeżenie i uwiadomienie własną moją podpisuję ręką. Dat roku 1815 meca 7bra 21 dnia. Franciszka Erdmanowa.

1 Niżej piszący się ostrzeżenie do wiadomości podaje następnę. Adam Plewaka syn zeszłego JW. Kazimierza Plewaki b. Prezyd. sądow Głł: Lit: i Depar: kawal: or: s. Stanisława, został Dziedzicem majątkow w Gubernij Wileń: i w Gubernij Mińskiej w Ru 1815 mscu julii 15 dnia przez plenipotenta Augustyna Rymaszewskiego Komor: Miń: Prawo na wieczność, na spólne imie WWJPP. Józefa Sędziego Graucznego Pttu Miń: Jakóba v. Chorą-

zego Borysow: Plewakom w Gubernij Miń: w Departamencie zgim hrabstwo Jużeniec z felwarkami w Pcie Miń: sprzedał i przyznał, Józef i Jakób Plewakowie zpólnie Oblig na ca: zł: 2400 Adamowi Plewace wydali, gdy Józef Plewaka w kilka dni z Adamem Plewaką o dług Oycy swojego rozliczył się z poprzedniczego Obligu na spólkę zapisany, zakwietował, aby Oblig junii 15 dnia w roku 1815 wydany, znaczenia swojego nie miał, po rękach chodzący unikozymliony został i nigdzie waloru swego mieć nie może, ostrzegam publiczność. Józef Plewaka Sędzia Graniczny Pttu Miń:

1 Po śmierci Tadeusza Duszewskiego Adwokata Subseliow Kowieńskich, wszelkie papiery powierzone jemu od Aktorow, złożone są w Kancelaryi Ziemskiej Kowieńskiej, skąd ciż Aktorowie mogą je odebrać.

1 Ze dnia 21 na 22 terazn: mscu 7bra, w noccy, z Kafenhauzu Wolgemutow inaczej Andrysow nazywanego; utrzymującego się w Wilnie w domu Gurkleyta na wielkiej ulicy pod Nrm 188. uczyniwszy nie małą kradzież w gotowych pieśniadkach, srebrze stołowym, i dalszych artykułach, chłopiec służący Jan Rynkiewicz; zbiegł nieopowiednie, którego przymioty ciała są następnę: wieku lat 13 czy 19, urody mierney, cienki, komplexyi suchej, blondyn, wąsow i brody jescze nie mający, twarzy bladej i szczupłej, nosa zadartego, jesliby takowy zbieg był przez kogo poścignionym, upraszają wyżej pomienieni gospodarze o zatrzymanie onego, i odesłanie do nich, lub najbliższej władzy policyney; za co z przyzwoitą wdzięcznością wydatek (jesliby był jaki) będzie zwrocony.

3 *Sebestyan Błaszczykiewicz* Doktor medycyny, adjunkt Uniwersytetu Imperatorskiego Wileńskiego, umarł w miesiącu styczniu roku 1814, ruchomość jego przedana, przez publiczną licytacją. A z tey przedaży, jakoteż z zasłużoney i za życia nie odebraney pensyi adjunktowskiej, urosła summa pieniędzy srebrzem rubli 432 i pół kopieyki (która to summa oraz nie wyprzedany na licytacji pierścień kilkanaście czerwonych złotych tawowany, i małej wagi kartki pieniężne, znajdują się w kassie Uniwersyteckiej. Z Krakowa, gdzie nieboszczyk odbywał nauki, partykularnie zasięgane były informacye o sukcesorach jego, lecz żadney o nich nie dostano wiadomości: a w miesiącu październiku 1814 roku przyszedł z tamtąd list do nieboszczyka adresowany od wdowy Urszuli Rechowiczowej poszukującej u onego summy zł: 8900. — Teraz Rząd Uniwersytetu wzywa tak sukcesorow, jakoteż pretensorow nieboszczyka Błaszczykiewicza, aby porządkiem prawnym rozprawili się u tuteyszej zwierzchności cywilney; a kto zyska przyznać nie sobie prawa do pomienioney pozostałości po nieboszczyku Błaszczykiewiczu, temu ona z kassy Uniwersyteckiej wydana będzie.

Sekretarz Felix Mierzejewski.

Od dnia 1go nadchodzącego miesiąca października, odnawia się prenumerata kwartałowa na gazetę Kuryera Litewskiego, dla odbierających na miejscu w Wilnie: będzie przyjmowaną w miejscu zwyczajnym wydawania gazety: kosztuje na kwartał zł. 15.

2 W Kuryerze Litewskim wyszłym w roku terniejszym pod Numerami 39, 40 i 41 na uczynioną trzykrotną Awizacją przez W. Alexandra Erdmana Sędzicia Ziem: Starodub: na wymyślone mylné pretensory do kamienicy niżej oświadczenie czyniących, chcąc dć dostateczné wyjaśnienie; wielebysię mieysca w Kuryerze zajęło, a to jak czytelnikom znużenia tak W. Alexandrowi Erdmanowi zapewno nieukontentowanie przynieśby mogło: Jakoto cytując. *Naprzód:* Słowa testamentu jego Ojca w Bogu zesłego Tadeusza Erdmana Sędziego Ziem: Starodubow. w roku 1810 8bra 10 formalnie sporządzonog w którym „Syna swego j. dynaka Alexandra „Erdmana od matki ku swego oddala a ony jego dzieciom a swoim wnukom zapisuje „*Powtóre:* Tegoż roku decembra 15 własnoręcznie oświadczenie Tadeusza Erdmana „na syna swego Alexandra „o pokrzywdzenie siebie przez syna w zgrzybiałym wieku „*Potrzenie:* 1814 nowem: 28 dnia w Sądzie Głównym Wileńskim wtórym departamencie zaniesione przez W. Białobłódzkiego Adwokata Sądu Głównego Wileń: Jako Opiekuna wnuczek Tadeusza Erdmana, przyzrzczeniu się z opieki oświadczenie „na fortel jakim „wydobyty został z pod lokacyi będącey u W. Białobłódzkiego testament Tadeusza Erdmana „*Poczwarte:* 1814 decem: 3, Sądownie w Grodzie Wileń: zaniesiony manifest Franciszki Erdmanowej Sędziny Ziem: Starodub na syna swego Alexandra Erdmana „Omisterné wydobyty z pod jey klucza rewersu „W. Białobłódzkiego jey danego na przyjęcie wloczyą testamentu powyższego; o odebranie tegoż testamentu i o zatracenie jego „*Popiąte:* 1815 jului 10 w Sądzie Ziem: Wileń: przez opiekę Sądownie zaniesione oświadczenie i tamże rozpoczęty proces z Alexandrem Erdmanem „O różne frymarki nie wolnie czynione co do summy uniezy oświadczenia „się 3000 rub: Sreb: będącey należney małoletniey „Izabelli Erdmanównie „i dalsze transakcya tym podobne materye obeymujące z których wyświ ołoby się jak mylnie W. Alexander Erdman zastosował pretensyą do kamienicy przez Ojca wyprzedaney niżej czyniący oświadczenie tak i restuiącey summy za oną pozostalej, że tenże W. Alexander Erdman nie jest dotąd żadnym aktorem jako cudzey własności, krótkie nawet ponizze oświadczenie objaśni.

Excęript Oświadczenia z Protokulu Potocznozi Ziemskiego Pttu Wileń: w dacie ponizey wyrażoney uczynionego, i teyże daty pod Pieczęcią Urzędową Ziem: tak tegż Pttu Wileń: jest wydan.

Roku tysiąc osmset piętnastego — miesiąca Julii trzydziestego pierwszego dnia. Przed Aktami Ziemskimi Pttu Wileń: stawiając osobiście W. JPan Ignacy Byczkowski Starosta Jankuński Oświadczenie wpisac podał w następnym wyrazach: Oświadczenie wspólnie z Manifestem Imieniem WW. Ignacego i Teresy Byczkowskich Star: Jankuń: czyni się na W. JPana Alexandra Erdmana Sędzicia Ziem: Star: w następnym osnowie: zesły Tadeusz Erdman Sędzia Ziemski Star: czynią pod Rokiem tysiąc osmset dziesiątym 8bra dziesiątego dnia testamentową dyspozycyą wyraził pobudkę dla czego Synowi swemu Alexandrowi Erdmanowi schedę tylko Exdywizorską w domie Minkiewiczowskim przeznaczył, a od dalszego całkowitego majątku oddalił — przeznaczając go dla dwójga wnuczek Izabelli i Franciszki Erdmanowien, wyznaczając dla nich Opiekunów, te pobudki powtórzyl przez urzędownie podawaną, własną ręką napisaną do Wileńskiej Policyi i zaniesioną na Syna swego Roku 1810 Decembra 15 skargę, i że te wyznanie Ojca na Syna, zgodne jest z przekonaniem Matki, to utwierdza teyże Matki proces w Ru tysiąc osmset cztertnastym Xbra 3go w Grodzie Wileńskim na tegoż syna uczyniony — Zesły Sędzia Erdman przez wczesną dyspozycyą zabezpieczywszy dolę wnuczek swojch względnie postępokow swego syna a ich Ojca, wyprzedal dom swój Deitrm własny dziedziczny w mieście Wilnie na zaułku Bernardyńskim pod Nrm sto czterdziestym siódmym położony — przez dokument interczyiny tysiąc osmset dwunastego februaryi dwudziestego szóstego datowany — nazajutrz w Ziemstwie Wileń: przyznany — biorąc część summy do rąk swoich a na restancyą to jest na sumnę rubli sr. trzy tysiące przyjmując z terminem trzyletnim Obięg — a w tymże roku apryla dwudziestego szóstego dnia — Dni życia zakończył — Po śmierci którego dyspozycya Testamentowa dwoma laty pierwey czyniona, wzięta swojā exekucyą, jak to dowodzi tysiąc osmset dwunastego apryla dwudziestego dziewiątego czyniona a tysiąc osmset piętnastego juii osmego w Ziemstwie Wileń: Aktykowana opieki jwentacya — Skutkiem czego Dellrowie

obowiązani zostali za zleceniem opieki opłacać procent od summy resztuiącey W. Franciszce Erdmanowej zenie zmarłego — jako intrat dożywotnicze; a aktorstwo Kapitału jak zostawoło Testamentem na wnuczki przeniesione tak do ich i ich opiekunow dyspozycyi należało — Dellatorowie opłacaiać procent dla W. Erdmanowej — Opłacili go nie tylko za lata idące, lecz za cały rok następny — i część jeszcze na rok tysiąc osmset siedmnastry do rąk W. Erdmanowej wniesli — jak jey kwity poświadczaią i obrachunek — gdy tym czasem W. Alexander Erdman różne poczyniwszy kroki i frymarki — Zmusił opiekę, że ta chroniąc własności wnuczek Erdmana Sędziego o bytności Testamentu i jego skutki w Ziemstwie Wileń: z W. Alexandrem Erdmanem i matką ustanawiając proceder — sumnę u Dellrow będącą arezstem przyparę zyla — czego unikając Alexander Erdman, gdy Dellrow o opłatę kapitału mimo opłacony aż do roku tysiąc osmset siedmnastrago procent do Sądu Ziem: Trockiego powołaie — a nadto o uzyskany Dekrecie Kontumacyynym zapowiada — który bez pozwania pod nie wiadomością Dellrow otrzymał — Przeto Dellrowie szukając w tym podwójnym procederze własnego bezpieczństwa oświadczaia, że kapitału zaliczać nie są obowiązani, gdy procenta wczesnie, aż do roku tysiąc osmset siedmnastrago opłacili, że oddzielnie z Obżalłym Alexandrem Erdmanem rozprawić się nie mogą, mimo proceder Opiekunow w losie wnuczek zmarłego Erdmana ustanowiony, że póki Obżalny Erdman nie dowiedzie w Ziem: Wileń: dokąd powołany — Aktorstwa tey summy dla siebie, potąd Dellrow niema żadnego prawa do dalszych powoływać jurydykcyow, że Delltemu opłaca sumnę kapitałną za wyexpirowaniem lat procentowych — komu Sąd z ogulney między Opiekunami a Alexandrem Erdmanem rozprawy naznaczy, i w tym celu niniejsze zanozając oświadczenie, zyskanie podstępne Dekretu Kontumacyynego bez pozwu w niewiadomości Dellrow manifestuą i takowy manifest podpisuie — w tego Oświadczenia podpis w protokole takowy. Ignacy Byczkowski Jankuński Starosta. Corectum Adam Dauksza Ziem: Pttu Wileń: Regent.

2 Niżej piszący się, od wielu lat utrzymywany w domie własnym w Wilnie na ulicy wielkiej pod Nrem 74, handel cukierniczy; w roku 1812 zbiegiem niepomyślnych wypadków, zmuszony będąc: choć niechętnie zamknął. Lecz jako nie myślał na zawsze zaprzestać tey czynności, tak na ten koniec późniey, tyle starania i pracy dokładał: iż tenże handel, w témże samym mieyscu; na nowo dopiero otworzył. Z ukontentowaniem sobie przypominając, że przed tém z wielu Powiatow i miast Obywatele, z tey Cukierni otrzymywali w nayslepszy dobroci (jak sami mieć chcieli) to wszystko: co się w Cukierni nadywać powinno; i oddawali wzajemnie sprawiedliwe pochwały „zyczy sobie nowych względow Obywateli, i w tém celu: o otworzeniu rzeczoney Cukierni, oraz iż w oney, jest dostateczny zapas cukrow, sokow, konfitur i trunków przez niniejsze uwiadomienie donosząc, jak nayspokorniey uprasza przybywać i przysyłać do pomienioney Cukierni, gdzie łaskawey Publiczności w każdym czasie usłuży ochoczo. Fridrych Frohland.

2. Niżej podpisany, nabywszy wiecznością Kamienicę w Mieście Wilnie, od JP. Józefa Łukienowicza, Radnego M. G. Wilna, dla zabezpieczenia swego nabycia, i wiadomości pretensorów (jeżeli jacy są) zawiadamiam wszystkich pretensorów, iżby dla oświadczenia swych należnościow do mnie nowego Dziedzica pomienioney kamienicy z dowodami jawili się; a razem ostrzegam przez niniejszą awizacyą, że każdy dług nowo zaciągnąć się mogący, nie będzie przezemnie przyjęty i akceptowany. Dat 1815 mca 7bra dnia 10 — Xawery Budkiewicz.

2. Ponieważ WJP. Wincenty Pohoski Medyk dla interesów swoich plenipotencyą do zarządzania wszelkimi interesami i domami mojemu, mnie złożył, i zupełny zdał z czynności swych rachunek; przeto, że odtąd ja sama lub przez innego Plenipotenta we wszelkich mych interesach czynić będę ze wszystkimi według wynikłych potrzeb, powszchność uwiadomiam: a jeśliby kto miał jakie oblgi lub karty, na długi zaciągnięte przez tegoż WJP. Pohoskiego na imię moje, takowych jawienia do mnie w domu pod N. 519 mieszkającej, w ciągu miesiąca; pod utratą summ kredytowanych upraszam. — Wilno roku 1815 7bra 21 dnia — Maryanna z Minkiewiczów Kurzątkowska Sztab-lekarowa Woysk Ross.

2. Ze dnia trzynastego na 14 w nocy miesiąca septembra 1815 roku w karczmie Mitkach spełniona została kradzież, rzeczy następujących. Szkatuła mosiędzem okuta z zamkiem wewnętrznym w niej papiery do kompromissu służące, między JJWW. Ferdynandem Hrabią Platerem Starostą, Józefem Wawrzeckim Jenerałem, Thadeuszem Puzyną Jenerałem, Józefem Szyszło Woyskim i Teodorem Ciemnołońskim, mianowicie: Protokół Dekretowy w Mitkach ferowany akcessoryinie przez JWch Thadeusza Bystrama, Franciszka Komorowskiego i Thadeusza Platę — Dokumenta na kompromis między wyżej zmienionemi osobami przyznane. Przywilej na majątek Golminiany alias Zyznopole autentyczny z puszką blaszaną do massy sukna fioletowym z sznurami tegoż koloru jedwabnymi sam pisany na pergaminie. Puglars z papierami; Proces sądowy — Pieczętka srebrna z herbami Bystramowskim i pak papierów notat preskrypcyów Alchimiznych i recept doktorski, oprócz tych i inne. Lanszawcik olejny malowany na wółku. Tabakiera złota roboty matowej w formie kufierka w futerale czerwono oprawnym. Tabakiera srebrna podwójna we środku wyślacana roboty perełkowej z wyrzniętymi na jednej stronie herbu Bystramów, a na drugiej cyfry TB., mająca w sobie u wierzchu jednego potajemniczek, z wymijającym u środka przedziałem tak, że z podwójnej można zrobić pojedynczą, obie te tabakiery w worku zamiszowym, w trzech szufladkach u spodu tej szkatuły znajdujących się było, numizmatów starych rublów i talarów sztuk dziesięć, talarów obrączk. holender. sztuk 4, szostakami starymi złotych dziesiątek, kieseczką jedwabną z kolorów fioleto zielonego, sznurek jedwabny do zegarka. kul ołowianych od pistolecików angielskich od tychże klucz i forma od kul. Worek zamiszowy z sześciu ładunkami blaszanymi nabitemi i rożeczkiem z prochem poczdamskim, na spodzie w tej szkatule flaszeczek kilka z lekarstwami prócz szkatuły. Zegarek złoty repetier z powierzchnią koperką tombakową z sznurkiem jedwabnym zielonym na nim kluczyk złota koronego. Pistoleciki angielskie szrubowane z potajemnymi cynglami frak i pantaliony garniturowe z sukna koloru kafowego, czapka granetowa z galonem srebrnym okrągła grubo wyścielana bez daszku i rękawiczek zamiszowych par 2, bręwerka z granatowego sukna siwemi baranami cała podbita, surdut ciemno-zielony kitayko takąż podszyty z czarnym axamitnym kołnierzem. Za znalezieniem powyżey wymienioney kradzieży i za przystawieniem oney właścicielowi przyzwoitą

uręcza się nadgrode. Takowy registr ręką własną podpisuje dat w Mitkach roku 1815 miesiąca septembra 16 dnia. Thatusz Bystram b. Prezydent Ziem. Ptu Upit.

2. Roku 1815 7bra 8 dnia uciekło trzech ludzi z majątku Wornian w Guber. i Pcie Wileń. sytt. Dziedzicznego JW. Mikołaja Abramowicza p. Półkownika woysk pol. którzy niemają skradzionych rzeczy i koni parę zabrawszy w broń przysposobiwszy się jako to strzelby pistolety i pałasze na imię pierwszy Kazimierz Gulbicki Felczer wzrostu sporego twarzy okrągłej białej, włosów ciemno błęd w surducie ciemnego szaraczku, od urodzenia ma lat 20 — Drugi Kazimierz Augustynowicz tkacz a dopiéro przezwał się Woński wzrostu niskiego twarzy białej włosów swiatłych w surducie swiatłym od urodzenia lat 20 — Trzeci Stanisław Ulbicki szewc wzrostu niskiego włosów ciemnych twarzy okrągłej od urodzenia lat 19 w kapocie siermiężnej którzy udali się ku Kurlandyi na Widze. Sąd niższy Ziem. Ptu Brasławskiego przejął, i zatrzymał, a za niemi goniącemu 7bra 11go wydał, któren wziwszy nie daley odwoził jak puł mili, pod pierwszy las — Ci złodzieje do brawszy się do pałaszow porabali deganiającego dziesiętnikow, a sami niektóre po zabierawszy kradzione rzeczy piechoto uciekli — Jeżeliby gdzie i w jakim Powiecie okazali się takowi złodzieje nayspokorniey upraszam ich pobrać, a pobrawszy Sądowi Niższemu Ziem. Ptu Wileń. odesłać dat ut supra. J. Skwierczyński mpr.

3. Roku 1815 augusta 21 dnia niżej podpisany, chociaż in julio zapisał manifest w Sądzie Ziem: Ptu Bobr: na W. Józefa Karwowskiego, który w Powiecie Bobr. zastępował miejsce Ziemskiego Komisarza, a dziś w Rzeczycy również w tem celu — Ze gdy pomieniony W. Józef Karwowski przy odjeździe swoim do Rzeczycy miał z folwarku swego arędownego przysłać, za przedane po kontrakcie wódki wiauder 800 i wołów 40 ukraińskich karmnych, a gdy przez swych służących szlacht dwóch, przysłał woły schudłe, kalekie; małe tuteysze, i połowie cenie nieodpowiednie — Oświadczył się umiarkować względem ceny uczciwie wedle wartości, a przedaży onych, etiam wyżej choćbym i po dukacie utracił; z chęcią uzupełnić, i usatysfakcyonować się bezkrzywdnie pragnę. Lecz jak uważam z listu pisanego (a odebrane po powrocie moim z Kremieńczuka) od W. Karwowskiego, że nie myśli odstępować, a trzymać wydanego sobie oblgu, który jest wsparty wielu dowodami — że nie jest z rękodajnej summy wynikły — Zatem jeśliby chciał czyto przelew komukolwiek uczynić, lub wskazać do jakiegokolwiek ony dokument uzysku, za nieważną ogłaszam i zapłacić bez konwikcyi nie będę mógł; bo jeśliby uczciwie skończyć nie chciał W. Karwowski, w mscu octobrze terminie do 15 dnia — w ułożeniu się domowym, tedy wyswiecić całą rzecz, i powody nieomieszkać i po wszystkich juryzdykcyach dowiedzie się, w tém postępnosc i sprawiedliwosc sięgać nie zamierzam, a tym czasem i przez Kuryer Lit: publicznie oświadczam się naysolenniey Mińskiej Guber: Bobruyskiego Ptu Obywatel Deputat J. Hryniewicz.